

Fer-se gran. Quan el cap se't torna borrós.

Un relat de: [Atlantis](#)

Com una pàtina suau de cataractes ara el món se't presenta entelat. És que has vençut la por i t'has fet amiga de la pena, has tingut cura dels teus i has plorat i rigut la seva absència. Ara tot el què et rodeja se't fa estrany i l'oblit et fa perdre la carícia.

Se t'apareixen intrusos anodins, que no et porten la pau, i el que tu cerques és poder reposar en el bosc de les fades i retrobar-te amb els teus a dins de l'armari d'un cementiri vell.

Per reviure per sempre més les abraçades.